

L'empordà · Sopa de cabra

Re Sol nascut entre blanques i cadaqués
La Re molt tocat per la tramuntana
Sol d'una sola cosa pots estar segur
La Re quan més vell més tocat de l'ala

Sol sempre deia
Re que a la matinada es mataria
La però cap al migdia
Sol sim anava ben torrat
Sol Re somriu i diu que no te pressa
Sol sim ningú l'espera a allà dalt
Sol Re i anar a l'infern no l'interessa
Sol La és molt més bonic l'empordà

varen passar ampolles i anys
i en siset encara aguantava
dormint la mona a la bora del ter
però ell mai no s'hi tirava

sempre deia que...

i quan veig la llum de l'alba
se'm treu les ganes de marxar
potser que avui no em suïcidi
potser ho deixi fins demà

